

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain voimassaoloa jatkettavaksi vuoden 2001 loppuun. Kokeilu alkoi helmikuussa 1997. Nykyisten säännösten mukaan kokeilulain voimassaolo päättyisi vuoden 1999 lopussa.

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2000 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Yleistä

Laki nuorisorangaistuksen kokeilemisesta (1058/1996) tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997. Laki, joka on luonteeltaan alueellinen, säädettiin kolmivuotiseksi siten, että lain voimassaolo päättyy vuoden 1999 lopussa. Nuorisorangaistusta kokeillaan Espoon, Helsingin, Joensuun, Tampereen, Turun, Vaasan ja Vantaan kärjäoikeuksissa. Nuorisorangaistuksella on tarkoitus korvata osa ehdollisen rangaistuksen käyttöalasta. Kahden ensimmäisen kokeiluvuoden aikana käytäntö muodostui sellaiseksi, että nuorisorangaistusta käytettiin vasta silloin, kun tekijä oli ainakin kerran aikaisemmin tuomittu ehdolliseen rangaistukseen. Joissakin tilanteissa tätä käytäntöä pidettiin liian rajoittavana. Huhtikuun alusta vuonna 1999 tuli voimaan nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain muutos (307/1999), jolla korostettiin sitä, että silloin kun kyseessä on selvästi alkanut rikoskierre, nuorisorangaistusta voidaan käyttää, vaikka tekijällä ei aikaisempia ehdollisia rangaistuksia olisikaan.

Nuorisorangaistuskokeilua koskevia tietoja on arvioitu oikeuspoliittisessa tutkimuslai-

toksessa tuomioistuinten, tilastokeskuksen ja Kriminaalihuoltoyhdistyksen toimittamien tietojen pohjalta. Kriminaalihuoltoyhdistyksessä on myös tehty oma, nuorisorangaistuksen suorittamisen sisältökysymyksiin painotuva seurantatutkimus.

Määrät

Kriminaalihuoltoyhdistyksen tietojen mukaan kokeilun ensimmäisen kahden ja puolen vuoden aikana (1.2.1997–30.6.1999) on kärjäoikeuksissa annettu yhteensä 111 nuorisorangaistustuomiota. Vuoden 1999 ensimmäisellä puoliskolla nuorisorangaistustuomiota on annettu suhteellisesti enemmän (yhteensä 27) kuin kokeilun aikaisempina vuosina (vuonna 1997 yhteensä 44 ja vuonna 1998 yhteensä 40). Lisäksi vuoden 1999 kesäkuun loppuun mennessä hovioikeuksissa on tuomittu nuorisorangaistus seuraamukseksi neljässä sellaisessa jutussa, joissa kärjäoikeudessa oli tuomittu muu rangaistus.

Kesäkuun 1999 loppuun mennessä kärjäoikeuksissa oli tuomittu nuorisorangaistukseen yhteensä 98 henkilöä ja nuorisorangaistustuomioita annettu yhteensä 111, joten samalle henkilölle on toisinaan tuomittu useampia nuorisorangaistuksia. Viimeisen

puolen vuoden aikana nuorisorangeistuksia on tuomittu erityisen paljon sellaisille, joilla ei ole aikaisempia nuorisorangeistus-tuomioita.

Vaikka nuorisorangeistusta tilastotietojen mukaan käytetään aikaisempaa enemmän, annetaan tuomioita kuitenkin suhteessa alustaviin toimeenpanosuunnitelmiin edelleen vähän. Sosiaaliviranomaiset ja Kriminaali-huoltoyhdistys laativat tuomioistuimia varten alustavan toimeenpanosuunnitelman sellaisista nuorista, joille viranomaisten selvitysten mukaan voisi tulla kyseeseen nuorisorangeistus. Kokeilun ensimmäisen kahden ja puolen vuoden aikana laadittiin 220 alustavaa toimeenpanosuunnitelmaa eli noin kaksinkertainen määrä nuorisorangeistustuomioihin nähden. Vaikka vuoden 1999 ensimmäisellä puoliskolla nuorisorangeistustuomioita annettiin aikaisempaa enemmän, näyttää nuorisorangeistustuomioiden ja alustavien toimeenpanosuunnitelmien suhde pysyneen ensisenä.

Nuorisorangeistuksen käyttö on kokeilun ensimmäisen kahden vuoden aikana vaihdellut huomattavasti eri kokeilualueilla. Vaikka vuoden 1999 ensimmäisen puolen vuoden aikana nuorisorangeistuksen käyttö on lisääntynyt ja myös tasaantunut eri käräjäoikeuksien alueella, erot eivät ole vielä kokonaan hävinneet.

Tuomitut

Nuorisorangeistukseen voidaan tuomita henkilö, joka rikoksentekehetyllä on ollut 15–17-vuotias. Keskimäärin nuorisorangeistukseen tuomittu on ollut rikoksen tekoaikana 17 vuoden 2 kuukauden ikäinen eli jo kohtalaisen lähellä täysi-ikäisyyttä. Nuorisorangeistukseen tuomitut ovat kahta luokan ottamatta olleet poikia.

Nuorisorangeistus on tarkoitettu korvaamaan osaa ehdollisen rangaistuksen käyttöalasta. Se on tarkoitettu sille ongelmalliselle ryhmälle rikoksentekeijöitä, joille ehdollinen rangaistus siihen mahdollisesti sisältyvine valvontoineen ei tehoa. Nuorisorangeistustuomioita koskevien henkilötutkinta-asiakirjojen ja alustavien toimeenpanosuunnitelmien perusteella näyttää siltä, että kohderyhmä on valikoitunut lakia säädettäessä tarkoitettun mukaiseksi. Nuorisorangeistukseen valikoituneet ovat ongelmanuria, joilla miltei kaikilla on takanaan monia lastensuojelun tukitoimenpiteitä ja laitossijoituksia. Miltei kaikilla

arvioidaan olevan jonkinasteinen päihdeongelma, muutamilla paha huumeriippuvuus tai jatkuva alkoholin humalakäyttö. Nuorisorangeistukseen tuomituista noin kolmannes asuu laitosmaisissa olosuhteissa ja noin kolmasosa kotona vanhempiensa tai vanhempansa luona. Noin yksi kymmenestä oli vailla vakinaista asuinpaikkaa. Lisäksi nuorisorangeistukseen tuomituilla on monessa tapauksessa ollut jo ennestään isoja sakkorangeistuksia tai vahingonkorvauksia suoritettavanaan. Nuorisorangeistukseen tuomittu nuori on siis usein ollut jo monenlaisen viranomaistoiminnan kohteena aikaisemmin.

Rikokset

Nuorisorangeistus tuomitaan tyypillisesti seuraamukseksi useista rikoksista. Samalla kertaa syyksiluettuja rikoksia nuorisorangeistukseen tuomitulla on ollut keskimäärin noin kuusi. Tyypillisimpiä nuorisorangeistukseen johtaneita rikoksia ovat varkaudet, joita sisältyi kahteen tuomioon kolmesta. Lähes yhtä yleisiä olivat luvattomat käyttöönotot ja ajo-oikeudetta ajot. Rattijuopumus oli mukana noin 16 prosentissa nuorisorangeistustuomioista. Pahoinpitelyrikoksia oli mukana joka neljännessä ja huumerikoksia joka kymmennessä tuomiossa.

Rangaistus

Nuorisorangeistuskokeilun alusta maaliskuun 1999 loppuun saatujen tietojen mukaan nuorisopalvelua tuomittiin keskimäärin 33 tuntia ja valvonta-ajan pituudeksi määrättiin keskimäärin 8 kuukautta. Nuorisorangeistustutkimusta säädettäessä oli myös tarkoituksena, että nuorisorangeistuksia tuomittaessa koko rangaistusasteikko vähimmäis- ja enimmäisrangaistuksineen olisi käytössä niin nuorisopalvelun (10–60 tuntia) kuin valvonnan (4 kk–1 vuosi) osalta. Seurantatietojen perusteella myös tämä tavoite näyttää toteutuneen.

Loppuun suoritettuja nuorisorangeistuksia oli kesäkuun 1999 loppuun mennessä koko kokeilun aikana yhteensä 34. Lisäksi 51 nuorisorangeistuksen suorittaminen oli kesken. Näistä 21 juttua odotti nuorisorangeistuksen ehtojen rikkomista koskevaa tuomioistuinkäsittelyä. Tuomioistuimen päätöksellä on kokeilun ensimmäisen kahden ja puolen vuoden aikana nuorisorangeistuksen suorittaminen keskeytetty 20 tapauksessa.

Miltei puolet (44 %) nuorisorangaistukseen tuomituista oli ollut rangaistukseen johtaneiden rikosten tutkinnan yhteydessä pidätettyinä tai tutkintavankeudessa. Keskimääräinen vapaudenmenetyisaika oli 9 vuorokautta (mediaani 3 vuorokautta). Nuorisorangaistuskokeilusta saadut tutkimustulokset tukevat arvioita siitä, että suuri osa – ja todennäköisesti juuri ongelmallisin osa – nuorista rikosten tekijöistä joutuu tosiasiaassa vapaudenriiston kohteeksi jo ennen tuomiota.

Aikaisempi rikollisuus

Ennen huhtikuun 1999 alusta voimaan tulleita kokeilulain muutosta miltei kaikki nuorisorangaistukseen tuomitut oli aikaisemmin tuomittu ehdolliseen rangaistukseen. Aikaisempia ehdollisia rangaistuksia nuorella oli keskimäärin kahdesta kolmeen. Vain muutamalla nuorella ei ollut lainkaan aikaisempia rikosrekisterimerkintöjä. Kokeilulain muutoksella nuorisorangaistuksen käyttämättömyyksiä väljennettiin myös niihin rikoskierteessä oleviin nuoriin, joilla ei ole aikaisempia ehdollisia rangaistuksia. Lainmuutos on kuitenkin ehtinyt olla voimassa vasta niin lyhyen aikaa, ettei sen vaikutuksista ole vielä kattavaa tilastotietoa saatavissa.

Aika rikoksenteosta täytäntöönpanoon

Viimeisimmästä rikoksesta tuomion antamiseen kului aikaa keskimäärin yli neljä kuukautta (132 päivää). Tuomiosta täytäntöönpanon alkamiseen kuluu vielä keskimäärin noin kaksi kuukautta. Suoritettuaan nuorisorangaistuksensa loppuun nuori on siis usein jo täysi-ikäinen. Vuoden 1999 huhtikuun alusta voimaan tullut lainmuutos voi jonkin verran nuorentaa kohderyhmää. Nuorisorangaistuskokeilusta saadut tiedot tukevat osaltaan havaintoja, joiden mukaan nuorten rikosjuttujen käsittely vie usein kohtuuttomankin pitkän ajan.

Täytäntöönpanon sisältö

Nuorisorangaistuksen palkattoman työn osuuden nuoret ovat yleensä suorittaneet kuntien tai seurakuntien alaisuudessa toimivissa nuorten kanssa tehtävään työhön erikoistuneissa toimipaikoissa. Autoalaan liittyvät työpajat ovat olleet yleisiä. Nuorisorangaistusta suorittaville nuorille on kuitenkin ollut vaikeampi järjestää palvelupaikkoja

kuin yhdyskuntapalveluun tuomituille.

Kriminaalihuoltoviranomaiset ovat luonnehtineet työtettä intensiiviseksi ja kiinnipitäväksi. Tällä tarkoitetaan paitsi tukea ja kontrollia myös nuoren motivointia rangaistuksen suorittamiseen. Kiinnipitävän työotteen tavoitteena on pyrkiä viimeiseen asti löytämään keinoja, joilla nuori saadaan suorittamaan rangaistuksensa loppuun. Konkreettisimmillaan tämä on tarkoittanut esimerkiksi sitä, että nuoreen on oltu tiivissä yhteydessä muun muassa kotikäynnein niin kauan, että hän on toimeenpanosuunnitelmassa sovituin tavoin ryhtynyt suorittamaan rangaistusta. Nuorisorangaistukseen tuomittu on tavannut valvojaansa säännöllisen aika-aulun mukaisesti noin kaksi kertaa viikossa rangaistuksen alkuvaiheissa ja rangaistuksen loppupuolella keskimäärin kerran viikossa. Yhden rangaistuksen toimeenpanon aikana nuorta tavataan keskimäärin 70 kertaa. Vaikeassa elämäntilanteessa olevien nuorten kanssa työskentely on usein tiiviimpää.

Tulokset

Kriminaalihuoltoviranomaisten arvion mukaan huomattava osa nuorisorangaistukseen tuomituista on sitoutunut rangaistuksen suorittamiseen hyvin. Tähän ryhmään kuuluvat ensinnäkin ne nuoret, joiden rikollisuus on ollut satunnaista ja vähäistä. Toiseksi nuorisorangaistuksen suorittaminen on onnistunut hyvin sellaisilta nuorilta, joiden rikollinen ura on jo edennyt pitkälle mutta jotka täysi-ikäistymisen läheystyessä ovat kiinnostuneita muuttamaan elämänsä suuntaa. Nuoren oman elämäntilanteen ja käytännön asioiden selvittely ovat motivoineet rangaistuksen suorittamiseen. Toisaalta kriminaalihuoltoviranomaiset ovat korostaneet sitä, kuinka kovia huumeita käyttävien, vaikeasti mielen-terveysongelmaisten tai rikosten teon elämäntavaksi omaksuneiden nuorten on yleensä lähes mahdotonta sitoutua säännöllisyyttä ja tiheitä tapaamisia edellyttävään nuorisorangaistuksen suorittamiseen. Viranomaisyhteistyön kehittäminen onkin olennainen osa pyrittäessä parantamaan tämän ongelmaryhmän mahdollisuuksia suoriutua nuorisorangaistuksesta ja sitoutua lainmukaiseen elämäntapaan.

Ennen nuorisorangaistuksen suorittamisen alkamista viranomaisyhteistyö toimii useimilla paikkakunnilla hyvin. Sen sijaan toimeenpanon alkaessa viranomaisyhteistyötä

on huomattavasti vähemmän. Päävastuu asi-
oista jää Kriminaalihuoltoyhdistykselle. Kri-
minaalihuollon viranomaiset ovat kaivanneet
nuorisorangaistuksen täytäntöönpanon rin-
nalle sosiaaliviranomaisten työtä, esimerkiksi
perhetyötä. Niin ikään huumausaine-, alko-
holi- ja mielenterveysongelmaisten nuorten
tukea ja hoitoa tulisi tehostaa myös rangaistuk-
sen suorittamisen aikana. Epäkohtaksi on
myös koettu se, että nuorisorangaistuksen
suorittamisen jälkeen – jolloin nuori yleensä
on jo ehtinyt täysi-ikäiseksi – nuorelle ei ole
tarjolla riittävää tukiverkkoa. Rangaistuksen
suorittamisen jälkeinen tuki voi olla yksi
vaikuttamiskeino siihen, ryhtyykö nuori uul-
dellen tekemään rikoksia.

Vaikka keskeyttämismäärät ovat yleisem-
piä kuin esimerkiksi yhdyskuntapalvelussa,
on kriminaalihuoltoviranomaisten arvioiden
mukaan toimeenpanoissa myös saatu aikaan
myönteistä kehitystä esimerkiksi koulutus-
tai asuntoasioissa taikka työllistymisessä.
Täytäntöönpanoviranomaiset ovat myös kiin-
nittäneet huomiota siihen, että nuorisoran-
gaistuksen keskeyttämistilastot eivät aina
välttämättä kuvaa todellista tilannetta nuoren
elämässä. Nuoren kasvu- ja muutosprosessi
on asiantuntija-arvioiden mukaan hidas ja
joissain tapauksissa epäonnistuneen nuor-
isorangaistuksen suorittamisen jälkeen saa-
tetaan kuitenkin sosiaalitoimen puitteissa
päästä nuoren kanssa tehtävässä työssä hy-
vään lopputulokseen. Nuorisorangaistus on
joissakin tilanteissa saattanut toimia muutos-
prosessin käynnistäjänä.

Nuorisorangaistukseen tuomittujen uusinta-
rikollisuutta ja nuorisorangaistuksen vaiku-
tusta rikosten uusimiseen koskeva tutkimus-
tieto on vielä keskeneräistä.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan nuorisorangaistuk-
sen kokeilemisesta annetun lain voimassa-
oloa jatkettavaksi kahdella vuodella eli vuo-
den 2001 loppuun. Kokeilua jatkettaisiin
nykyisen sisältöisenä ja nykyisen laajuisena.

Nuorisorangaistuksen tarjoaman tuen ja
kontrollin mahdollisuudet vaikuttaa nuoren
elämään ja rikosten uusimiseen ovat luon-
nollisesti sitä vähäisemmät mitä pidemmälle
rikostenteon uralla nuori on edennyt. Nuor-
isorangaistuksen kokeilemisesta annettua
lakia on muutettu siten, että nuorisorangaistuk-
seen voidaan tuomita aikaisempaa varhais-

semmassa vaiheessa rikoskierrettä. Koska
lainmuutos tuli voimaan vasta kuluvan vuo-
den huhtikuun alusta, kokeilun jatkaminen
nykyisen sisältöisenä olisi perusteltua. Näin
saadaan riittävän yhdenmukainen aineisto
kokeilun kokonaisarviointia varten.

Kokeilua ehdotetaan jatkettavaksi ny-
kyiseen tapaan alueellisena. Nuorisoran-
gaistuksen täytäntöönpanotavat ovat eri paik-
kakunnilla vaihdelleet paljonkin. Myös vi-
ranomaisyhteistyö on lähtenyt eri kokeilualue-
eilla eri tavoin käyntiin. Nuorisorangaistuk-
sen käytön mahdollinen laajentaminen edel-
lyttää ensin riittävien tietojen saamista ny-
kyisestä kokeilusta, jotta käytäntöjä voidaan
ohjata riittävän yhdenmukaisiksi. Kokeilun
laajentaminen tässä vaiheessa edellyttäisi
myös olennaista lisähenkilökunnan palkkaus-
ta täytäntöönpanosta vastaavaan Kri-
minaalihuoltoyhdistykseen sekä tämän hen-
kilökunnan koulutusta.

Koska nuorisorangaistus on kokonaan uu-
den tyyppinen rikosoikeudellinen seuraamus,
on ymmärrettävää, että kokeilun käynnisty-
minen kaikilla kokeilun piirissä olevilla
paikkakunnilla ja viranomaisyhteistyön uusi-
en toimintatapojen löytyminen on vienyt
aikaa ehkä arvioitua pitempäänkin. Kuluvana
vuonna nuorisorangaistuksen käyttö on li-
sääntynyt aikaisemmista vuosista. Jos kokei-
lua ehdotetun mukaisesti jatkettaisiin kahdel-
la vuodella, olisi myös tapauksia kertynyt
riittävä määrä nuorisorangaistuskokeilun ko-
konaisarviointia varten.

3. Esityksen vaikutukset

Nuorisorangaistuskokeilu jatkuisi nykyisen
sisältöisenä ja laajuisena. Tästä syystä myös
kokeilun kustannukset vastaisivat suurin piir-
tein nykyisiä kustannuksia, noin 2,5 miljoo-
naa markkaa vuodessa. Kokeilun jatkamisel-
la ei ole uusia henkilöstövaikutuksia tai or-
ganisatorisia vaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu oikeusministeriössä
virkatyönä.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy vuoden 2000 talousarvioesi-
tykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen
yhteydessä.

Prosessin pitkä kesto on erityisesti nuorten osalta huomattava epäkohta. Oikeusministeriö on nuorisorangaistuskokeilun rinnalla käynnistämässä kokeilua, jossa viranomaisen välisen yhteistyön avulla nopeutetaan nuorten tekemien rikosten etenemistä esitutkinnasta oikeuskäsittelyyn ja edelleen täytäntöönpanoon. Kokeilussa pyritään myös kytkeämään huolto- ja tukijärjestelmät oikeusprosessiin nykyistä tiiviimmin. Oikeusministeriö on palkannut selvitysmiehen elokuun 1999 alusta suunnittelemaan kokeilun käynnistämistä. Kokeilua johtamaan on asetettu työryhmä, jossa oikeusministeriön lisäksi on sisäasiainministeriön, sosiaali- ja ter-

veysministeriön sekä opetusministeriön edustus. Tarkoituksena on, että edellä mainittu kokeilu toteutettaisiin ilman lainmuutoksia. Nuorisorangaistuskokeilua jatkettaessa olisi mahdollista yhteistoiminnassa edellä mainitun nuorten rikosprosessin nopeuttamista koskevan kokeilun kanssa kehittää huumausaine-, alkoholi- ja mielenterveysongelmaisten nuorten mahdollisuuksia saada hoitoa ja tukea rangaistuksen suorittamisen ohella. Oikeusministeriössä on lisäksi valmisteilla nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun asetuksen (1066/1996) muutos, jolla nopeutettaisiin nuorisorangaistuksen täytäntöönpanon aloittamista.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

14 §:n 2 momentti. Nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain voimassaoloa ehdotetaan jatkettavaksi kahdella vuodella siten, että lain voimassaolo päättyisi vuoden 2001 lopussa. Nuorisorangaistusasioita muutoksenhakuasteissa käsiteltäessä nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annettua lakia voitaisiin soveltaa vuoden 2001 jälkeenkin.

2. Voimaantulo

Nykyisen kokeilulain voimassaolo lakkaa vuoden 1999 lopussa. Jotta kokeilu voisi jatkua yhtäjaksoisena, ehdotetaan, että laki tulisi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

3. Säättämisjärjestys

Laki nuorisorangaistuksen kokeilemisesta säädettiin perustuslainsäätämisyjärjestyksessä kokeilun alueellisuuteen liittyvien yhdenvertaisuusnäkökohtien vuoksi. Kokeilun jatkaminen alueellisena merkitsisi samalla myös hallitusmuodon 5 §:ssä tarkoitettua yhdenvertaisuusperiaatteesta poikkeamisen jatkumista. Tästä syystä kokeilun jatkamisesta tulisi säätää valtioväijärjestyksen 67 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki**nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan nuorisorangaistuksen kokeilemisesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1058/1996) 14 §:n 2 momentti seuraavasti:

14 §

Voimaantulo

vuoden 2001 jälkeen käsiteltäessä 1 §:n mukaan lain soveltamisalaan kuuluvia asioita hovioikeuksissa ja korkeimmassa oikeudessa.

Laki on voimassa vuoden 2001 loppuun, minkä jälkeenkin sovelletaan lain 12 §:n 1 momenttia ja rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä. Lakia sovelletaan myös

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Laki

nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan nuorisorangaistuksen kokeilemisesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1058/1996) 14 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

14 §

Voimaantulo

Ehdotus

14 §

Voimaantulo

Laki on voimassa vuoden 1999 loppuun, minkä jälkeenkin sovelletaan lain 12 §:n 1 momenttia ja rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä. Lakia sovelletaan myös vuoden 1999 jälkeen käsiteltäessä 1 §:n mukaan lain soveltamisalaan kuuluvia asioita hovioikeuksissa ja korkeimmassa oikeudessa.

Laki on voimassa vuoden 2001 loppuun, minkä jälkeenkin sovelletaan lain 12 §:n 1 momenttia ja rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä. Lakia sovelletaan myös vuoden 2001 jälkeen käsiteltäessä 1 §:n mukaan lain soveltamisalaan kuuluvia asioita hovioikeuksissa ja korkeimmassa oikeudessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.
